

Vrolijk Pasen!

Het tweede trimester zit erop. De schoolbanken kunnen weer twee weken stof vergaren, de balpennen weer even op inkt komen en leerkrachtenhersen krijgen weer even rust.

En zo sluiten we alweer een stukje schooljaar af.

En wat zouden we ook graag die lange winter afsluiten met zijn koude temperaturen en sneeuw tot eind maart. We verlangen naar licht, warmte en zon.

Maar de lente houdt nog heel even de adem in.

De natuur komt tergend langzaam in beweging. Krokussen fleuren de tuinen

op, narcissen popelen om hun kopjes te openen.

We kijken uit naar ontlukende bloemen en groene blaadjes aan de bomen.

Onze vingers jeuken om weer buiten aan de slag te gaan.

We kunnen niet wachten totdat we heerlijk in onze opgeruimde tuin kunnen genieten van het voorjaarszonnetje.

Het voorjaar maakt ons vrolijker, actiever en geeft ons energie.

Laat de lente dus maar vlug van start gaan.

Hopelijk hebben jullie een fijn paasweekend, een vakantie vol mooie momenten en heel veel zon!

Integratieproject gewoon-buitengewoon

Vanuit de zorg scholengemeenschap werd een integratieproject uitgewerkt samen met het Buitengewoon Onderwijs. Via gezamenlijke activiteiten willen we kansen bieden aan leerkrachten en leerlingen om kennis te maken met de school voor BuO en omgekeerd. Om elkaar beter te leren kennen en anderen te leren respecteren in hun diversiteit. Hiervoor werd een map uitgewerkt met kant en klare activiteiten van kennismakingsspellen tot wafels bakken, dansen,

Vrijdag 15 maart kwamen 27 kinderen van het eerste leerjaar van Peer samen met juffrouw Anita en juffrouw Peggy naar de Sint-Elisabethschool om samen met de kinderen van de speelleerklas en juffrouw Petra gezelschapsspelletjes te spelen en cupcakes te versieren met snoepjes en chocolade.

En of het leuk was? Neem maar eens een kijkje op onze website.

Ook zin om een activiteit uit te werken? Neem gerust contact op met Marjolein via marjoleinpepels@gmail.com.

Pasen begint in de tuin van de verwondering, in het prille licht van de nieuwe morgen. Alles wordt opnieuw mogelijk. Alles krijgt opnieuw zijn plaats.

**Wie hard werkt,
telt op
wie samenwerkt,
vermenigvuldigt**

Paaskaarsjes

Wanneer vele paaskaarsjes branden,
is dat een prachtig gezicht.
Want dan zie je iedereen,
als in een zee van licht.

Ik denk dan stiekem bij mezelf,
zo moest het altijd zijn.
Een zee van licht waar je ook gaat,
en nergens donkere pijn.

Het licht van Jezus in de straat,
op school, op elk plein.
In alle steden, klein en groot,
zou het dan vrede zijn!

De grote vraag dus, waar het om
gaat,
ontwijken heeft geen zin,
hoe krijgen we dit zuivere licht,
de hele wereld in?

Hoe wandelt het naar stad en land,
naar mensen groot en klein?
Hoe wandelt het de huizen in,
om er voorgoed te zijn?

Ik heb er over nagedacht,
en heb mijn antwoord klaar.
Het licht komt er door jou en mij,
wij zijn die wandelaar.

De Paaskaars brandt,
het licht van Pasen schijnt.
Het is aan ons te zorgen dat,
dit licht nooit meer verdwijnt.

Even stil worden

De dood is nooit heel ver weg.
Je wordt er mee geconfronteerd in je familie, je
omgeving, je buurt.
Je leest er dagelijks over in de krant, zeker als die
geschiedt in dramatische omstandigheden.
De dood omringt ons en toch leven wij verder.

Wij leven met een vaag besef van de dood ...
tot de dood ons raakt: een heel dierbaar iemand,
een ouder, een kind, een jongere,
een leerling, een collega ... ontvallen ons.
Dan zouden wij willen dat de dood er niet zou zijn.

Ook dan proberen wij om verder te leven.
Er is immers geen andere weg dan het leven toch
weer op te nemen.
Gelukkig indien je dan ook je verdriet mag uiten, je
gemis mag vertellen, je pijn mag delen.

Zo blijven mensen overeind.
Dankzij hen die het verdriet helpen dragen.

Maar de dood is niet alleen dood
het is ook verder leven.
Dit is wat Pasen ons leert
want Hij nodigt ons uit zijn leven en dat van onze
dierbare overledenen verder uit te dragen.

**Leren van gisteren
dromen van morgen
maar vooral ...
vandaag leven!**